

Klíčové vlastnosti instrumentáře: zručnost a smysl pro detail

25.4.2025 - | Nemocnice Pardubického kraje

Vojtěch Dobeš je absolventem vyšší odborné zdravotnické školy v oboru všeobecná sestra. Současný zdravotník připouští, že původně měl o budoucí profesi jiné představy. „Zdravotnická škola byla plán B, ale dnes bych neměnil,“ usmívá se Vojtěch Dobeš. Během studií si vyzkoušel rozličná oddělení i zdravotnická zařízení. Proč se rozhodl pro Svitavskou nemocnici? „Lákala mě odborná práce, kde bych mohl pracovat s technikou. Takže ačkoliv jsem si vyzkoušel i internu nebo chirurgii, táhlo mě to na operační sály. Dostal jsem nabídku i do jiných nemocnic, ale ve Svitavách jsem doma. Když jsem okusil praxi na zdejších operačních sálech, věděl jsem, že práce na tomhle místě je pro mě to pravé,“ připouští instrumentář.

Práce pro technické typy

Denní služba na operačních sálech začíná v 7.00 ráno. „To je výsada pouze našeho oddělení. Ostatní pracoviště začínají denní směnu v 6.00. Hodina spánku navíc je pro mě příjemný benefit,“ připouští Vojtěch Dobeš a pokračuje v líčení svého pracovního dne: „Ráno se scházíme na inspekčním pokoji, kde si předáme službu. Dozvíme se, co se událo během noci a zda jsou všechny nástroje připravené. Seznámíme se s operačním programem a pak už putujeme na sál. Podle typu zákroku jsme na sále s určitým předstihem, abychom si připravili instrumentária. To je alespoň pro mě nejoblíbenější část naší práce, jelikož je hodně odborná,“ líčí Vojtěch Dobeš a se zaujetím představuje přístrojovou techniku a vybavení oddělení. „Řekl bych, že **tuto práci ocení především technické typy**. Pracujeme s různými vrtačkami, ty lékaři používají například při kostních operacích. Obecně **musíme perfektně znát jednotlivé postupy při operacích i anatomii lidského těla, abychom byli schopni připravit adekvátní pomůcky,**“ dodává zdravotník a na otázku, jaké vlastnosti by měl správný instrumentář mít, odpovídá: „Myslím, že by to měl být **člověk odolný, a to jak psychicky, tak fyzicky**, jelikož jsou zákroky, které trvají i několik hodin. Dále určitě **zručný** zdravotník se smyslem pro detail, **všechny nástroje musí být precizně připravené a dokonale sterilní**. V poslední řadě zmíním **chuť učit se novým věcem a s tím spojený i zájem o daný obor.**“

Týmová práce

Práce na operačních sálech je specifická. **Při každé operaci se setkávají dva týmy, a to operační a anesteziologický.** „Ten operační se skládá z chirurga, asistenta chirurga, dvou instrumentářů a sanitáře. Anesteziologický tým tvoří anesteziolog se sestrou. **Naše spolupráce je nezbytná,** dohlížíme na bezpečný průběh celé operace, a především bezpečnost pacienta,“ vyzdvihuje spolupráci kolegů Vojtěch Dobeš. A **proč instrumentáři pracují v tandemu?** „V jednom člověku by to bylo skutečně náročné, jelikož **jeden instrumentář musí být nepřetržitě po ruce operatérovi**. Druhý funguje jako taková spojka mezi operačním sálem a skladem se sterilním materiálem,“ vysvětluje zdravotník. **Dalším benefitem je pro Vojtěcha Dobeše bezesporu pestrost práce,** jelikož se na operačních sálech setkají s celou řadou zákroků, ať už jde o zákroky urologické, gynekologické, chirurgické či ortopedické. „Mně osobně nejvíce baví velké břišní operace, které trvají i několik hodin. Čas na sále plyne úplně jinak, takže mi to ani nepřijde,“ připouští zdravotník a dodává, že se setkává i s akutními případy. „Především v noci operujeme třeba prasklé vředy nebo neprůchodná střeva, časté jsou i porody císařskými řezy,“ říká Vojtěch Dobeš a v souvislosti s akutními operacemi **vyzdvihuje i psychohygienu:** „Kdybyste se mě zeptali, co jsem operoval před

týdnem, už to nebudu vědět. Operací je mnoho a naučil jsem se je v hlavě nenosit. Jakmile opustím nemocnici, už nad prací nepřemýšlím. Je to o to snazší, že operační sály nemají lůžkové oddělení, komunikace s pacienty je proto minimální. Vidíme je pouze při příjezdu na sál a následně je odvážíme na jednotku intenzivní péče či jiné oddělení.“

Navazující vzdělání

Oddělení centrálních operačních sálů Svitavské nemocnice umožňuje zdravotníkům, aby se mohli nadále vzdělávat. To je případ i Vojtěcha Dobeše. „Momentálně studuji navazující studium v Brně, které je zakončené atestační zkouškou. Ta mě čeká na podzim. Studium mě opravdu baví, nabývám znalosti o sterilizaci i jednotlivých operačních výkonech a postupech. Cením si i toho, že mi kolegové vycházejí v dálkovém studiu vždy vstříc,“ říká Vojtěch Dobeš, který možnost navazujícího studia považuje za další významný benefit práce ve Svitavské nemocnici.

<https://www.nempk.cz/novinky/klicove-vlastnosti-instrumentare-zrucnost-a-smysl-pro-detail>